

A Szegedi Orvos Egyesület megszüntette a háziiorvosi rendszert.

— Az orvosi tarifát a közönség vagyoni helyzetével arányosan állapították meg. — A szegények kezelése teljesen díjtalan. —

(Saját tudósítónktól.) A Szegedi Orvos Egyesület, mint már jelentettük, csütörtökön délután évváró közgyűlést tartott. A közgyűlésen iorténtekre, amelyről röviden beszámoltunk, újból vissza kell térnünk, mert a közgyűlés egyik határozata mélyen belevág a közönség érdekeibe. Az Orvos Egyesület ugyanis elhatározta, hogy a **háziiorvosi rendszert megszünteti**, az orvosi tiszteletdíjakat pedig **fölemelte**. E határozattal szemben a közgyűlés viszont kimondotta azt is, hogy a szegények orvosi kezelését az orvosok **teljesen díjtalanul** látják el. Az Orvos Egyesületnek azzal a határozatával, amellyel a házi-orvosi intézményt megszüntette, az egyesület tagjainak egy része nem azonosítja magát és többen kijelentették, hogy — ha az Orvos Egyesület határozatát fentartja — **kilépnek az egyesületből**.

A közgyűlésnek erről a határozatáról, amely előreláthatóan nagy hullámokat fog fölverni az Orvos Egyesületben, az alábbi részletes tudósításban számolunk be:

Az Orvos Egyesület közgyűlése tárgysorozatának egyik legfőbb pontja az orvosok szociális helyzetének megjavítása volt. A választmány azt a javaslatot terjesztette a közgyűlés elé, hogy a háziiorvosi és általában az orvosi tiszteletdíjakat emelle föl. A választmány javaslatával szemben dr. **Kőhegyi Lajos** azt indítványozta, hogy a házi-orvosi intézményt szüntessék meg. Dr. **Machánszky László** csatlakozott Kőhegyi indítványához és javasolta, hogy a közönséget vagyoni viszonyaihoz mérten három csoportba osszák és ehhez képest háromféle díjtarifát állapítsanak meg.

Dr. Machánszky László indítványára a közgyűlés a következő tiszteletdíjakban állapodott meg: A gazdagok egy beteglátogatásért fizetnek 30, orvosnál 20, konziliumért 50 koronát. A jóbóduak díjtarifája 20, 15 és 30, a kevésbé jómóduaké 10, 6 és 20 korona. A szegények kezelése valamennyi orvosnál díjtalan. A háziiorvosi intézmény a díjtarifák megállapításával egyidejűen megszűnik.

Az Orvos Egyesületnek ezzel a határozatával, mint föntebb már jeleztük, többen nem értenek egyet. Értesülésünk szerint tíz ilyen orvos agitációt kezdett, hogy az egyesület sürgősen összehívandó rendkívüli közgyűlésen módosítsa határozatát olykép, hogy a háziiorvosi intézmény fennmaradjon. A rendkívüli közgyűlést rövidesen össze is hívják.

Ebben az ügyben a következő érdekes cikket kaptuk:

Sehol a világon nem ismerik azt a házi-orvosi rendszert, mely Ausztria-Magyarországban dívik. Ha utazásaim közben külföldi orvosoknak vagy magánfeleknek elmondtam, hogy nálunk egy megállapított (a legtöbbször nevetségesen csekély) fix összegért az orvos tudását, munkaképességét egy évre egy családnak rendelkezésre bocsátja, kik ezért annyiszor, amennyiszor csak tetszik, munkáját igénybe veszik, sőt azt is kívánják, hogy az orvos néha ellátogasson, hogy a család vagy egyes családtag becses egészsége után tudakozódják, — mindig hitetlenül néztek rám s ajkukat gunvos mosolyra vonva csak annyit jegyeztek meg: „ez a leg-sötétebb Balkán.” Ez azonban tévedés, mert a Balkánon sem dívott e szokás.

Egyedül Kínában van hasonló intézmény. Ott a „háziiorvos” naponként végigjárja összes „házait” s megnézi, hogy a meghatározott helyen ki van-e készítve a meg-

állapított pénzdarab, ha igen, ugy azt zsebre vágva távozik, ha pénzdarab nincs kikészítve, akkor be kell mennie, mert a családban beteg van. Tehát a kínai orvos csak akkor kap fizetést, ha nincs beteg!

Neveltségesnek tűnik fel, pedig ugyanaz a rendszer, mint nálunk. Ott is minél több a megbetegedés, annál több a jövedelme az orvosnak, nálunk is minél több betegség fordul elő a családban, annál kisebb hányad esik a megállapított éves orvosi díjból egy látogatásra, sőt elképzelhető az orvosi látogatások olyan nagy száma, hogy a kiadásokat — kocsidíj stb. felszámítva — az orvos ingyen dolgozik.

A jelenlegi rendszer mellett a díjazás fordított arányban van a teljesített munkával. Ez teljesen észszerűtlen s a szociális felfogással homlokegyenest ellenkezik.

Csupán az a rendszer lehet igazságos, melynél a díjazás a munkával arányos, minél több munka, annál nagyobb jövedelem. Ez csak a látogatásonként való díjazással érhető el. Ezen rendszer dívik az egész művelt nyugaton. Ott is van háziiorvos, mert kétségtelenül előnyös, ha olyan orvos jár a családhoz, ki a család minden tagját évek óta ismeri, ismeri természetüket, szokásaikat, elmentálló képességüket, de ez a háziiorvosi viszony csak annyit jelent, hogy megbetege-

dések esetén rendszeresen ugyanazon orvoshoz fordulnak, ki a tett látogatások számát feljegyzi s az év végén — a végzett munka arányában — számláját bemutatja. Ez nem lutrizás, mint nálunk, hogy ki jár jobban és ki csapódik be, nincs elégedetlenség, mert az egyik csak annyit kap, amennyit kiérdemelt, a másik pedig annyit fizet, amennyinek az ellenszolgáltatását megkapta.

Az Országos Orvosszövetség szegedi fiókja ezen álláspontra helyezkedett, midőn minden tagjára nézve — kötelezően — kimondotta, hogy rátér az esetenként, illetve a látogatásonként való díjazás rendszerére. Ezen díjak összege az év végével, számla ellenében fizetendő.

A díjazás mértékét az orvost igénybe vevő fél vagyoni állapota szerint határozta meg. Vagyon vagy jövedelem szerint 3 osztályt különböztet meg.

Egy látogatás a beteg lakásán 10—30 koronában, az orvos lakásán 6—20 koronában van megállapítva. Konzilium díja 20—50 korona. Éjjel ezen árak kétszerese számítatik.

Első pillanatra ezen díjak magasaknak látszanak, de ha figyelembe vesszük a pénzvásárló képességét, be kell látnunk — s a méltányosan gondolkodó emberek be is fogják látni, — hogy az orvosok megélhetését csakis ezen árak biztosítják. Rongyokért, luxuscikkért óriási összegeket fizetnek az emberek, hozzá kell őket szoktatni, hogy az egészségükért folytatott munkásságot is értéke szerint honorálják.

Doktor.

Lord Robert Cecil a háború és béke nagy kérdéseiről.

London, december 21. A Reuter-ügynökség jelenti: Az alsóházban **Balfour** beszéde után **Trevelyan** felszólalására adott válaszában **Lord Robert Cecil** kifejtette, hogy a szónoknak nem volt igaza, amikor azt állította, hogy a német kormány **hajlandó volt megjelölni békefeltételeit**.

— Az ellenség ravasz módon terjesztette az erről szóló híreket, de ha pontos képet igyekeztünk kapni békefeltételeiről, — mondotta **Robert Cecil** — ez sohasem sikerült. **Asquith** több ízben szólította fel őket hadicéljaik megismertetésére, főképen pedig nyilatkozattételre a főkérdésben: **Belgium** kiürítésének és kártalanításának ügyében, de egyetlen szóval sem válaszoltak. Rámutatott ezután arra, hogy amikor a német kormány semleges közvetítés útján némi készséget mutatott arra, hogy nyilatkozzék, az angol kormány nyomban azt felelte, hogy szívesen meghallgatja, amit a német kormány mondana és közölné azt szövetségeseivel is. Azóta eben az ügyben a németek részéről nem történt semmi.

Rátért ezután a szónok azokra a vádakra, amelyekkel **Carson** illetik a Rajna balpartjáról tett nyilatkozata miatt és így folytatta:

— Le kell már számolni egyszer ezekkel a híresztelésekkel. **Carson**nak nem volt szándékában olyan javaslatot tenni a Rajna balpartjára vonatkozóan, mely elébe vág a kormány általános politikájának. Ami **Elzász-Lotharingiát** illeti, semmi ok sincs arra az állításra, hogy a kormány valamelyik tagja olyan politikát követ, melyet az egész kabinet soha nem tehet magáévá. Ami az ugynevezett gazdasági háborút illeti, kijelentem, hogy **nem vagyok hiva a békekötés**

utáni háborúnak, de a háború végeztével a nyersanyagokra nekünk magunknak lesz szükségünk, úgy hogy nem lehet kívánni, hogy mi Németországot is ellássuk. Ez még nem jelent megtorlási politikát. A területi kérdések rendezésénél nem szabad olyan oktalanságot elkövetnünk, mint annakidején a bécsi kongresszus. El kell kerülnünk, hogy a nemzetiségekkel szemben igazságtalanságot kövessünk el.

Angliának szövetségeseihez való viszonyáról és a népek szövetségéről ezeket mondotta **Lord Robert Cecil**:

— Szövetségeseinkhez való viszonyunk a háború után is megmarad. A legjótékonyabb hatásokat várom a Nagybritánia és az Egyesült Államok szövetségének további fennmaradásától, mert ez az előfeltétele a népek szövetségének, amely lassankint a világ minden nemzetét magába fogja zárni. Azonban nekem is az a ézetem, hogy a népek szövetségét Németország győzelme esetén lehetetlen volna megcsinálni.

Kína 200.000 katonát küld Franciaországba.

Stuttgart, december 21. A **génau** **Secolo** azt a hírt közli Rio de Janeiróból, hogy Kína 200.000 főnyi segélycsapattal fog a francia front **barcaiban** részt venni.

Krilenko leverte az ellenforradalmat

Berlin, december 21. **Kopenhágából** táviratozzák: **Pétavárról** érkezett jelentések szerint **Krilenko** főparancsnok az ellenforradalmárok ellen előnyomulásairól az alábbi táviratot intézte **Lenin**hez:

— Egyik helyőrség a másik után pártol át hozzánk. Feltartóztatlanul nyomulok előre.